

[Erhard Jakobsen]

langt. Når man tænker på, hvor stor modstanden i England og specielt i det engelske arbejderparti har været over for alle tanker i og for sig om EF-samarbejdet, må man komplimentere den engelske regering for, at man er nået så langt, at der ligger en klar vedtagelse om at gå med til direkte valg. Om det så bliver et halvt år før eller senere, er ikke så vigtigt. Men i øvrigt vil jeg da – og har også gjort det dernede i debatterne – støtte de belgiske repræsentanters synspunkt, at man udmærket kunne holde et direkte valg i de lande, der har besluttet det, og så lade England vente. England kunne sende sin repræsentation som sædvanlig og så vente med det direkte valg, til de var færdige til det. Men det vil jeg ikke gøre til noget stort spørgsmål. For mig er det vigtigste, at også Englands parlament har givet tilslutning til, at vi får det direkte valg, og derfor får vi det.

Må jeg lige for en ordens skyld, da vi nu taler om det politiske og det økonomiske samarbejde, gøre et par bemærkninger om det altid uundgåelige emne: en Europahær. Man skal lede længe efter sådan en gang vrøvl som at tale om, at EF stiler mod en Europahær. Hvad vil det sige? Det vil sige, at EF skulle stile imod, at USA opsagde NATO-samarbejdet og trak sine styrker hjem, for hvis det sker, så har vi en Europahær. Så er nemlig de styrker, der står tilbage, europæiske og kan alene ses som en europæisk forsvarsstyrke, men det kunne da aldrig falde nogen i EF ind at prøve at tilskynde USA til at trække sig tilbage. Tværtimod går alle fællesparlamentariske bestræbelser, hvor man mødes med amerikanske kongresmedlemmer, ud på at overbevise dem om, at USA for alt i verden må bevare den størst mulige styrke i Europa. Derfor er diskussionen om en Europahær meningsløs. Den skal bare bruges i skræmmekampagnen.

Der tales nu om, at nogle politikere har svigtet nogle valgløfter fra folkeafstemningen i 1972. Nu har man vel aldrig oplevet nogen situation, hvor ikke samtlige politikere har anklaget samtlige andre politikere for at have svigtet valgløfter. Det er vist ikke nogen ny situation. Men nogle vil altså nedvurdere de danske vælgere ved at tro, at de i 1972 stemte ja til EF, fordi Hilmar Baunsgaards kone havde skrevet på en plakat, at ellers ville man få dyrere strømper. Hold da lige op! Når man tænker på, hvad vælgerne har væ-

ret præsenteret for af valgløfter fra partierne i den nationale valgkamp, som de ikke har givet en døjt for, for de troede ikke en døjt på det, så er der da ingen, der vil nedvurdere de danske vælgere ved at tro, at deres ja skyldes det, jeg nævnte før.

Nej, der er ingen tvivl om, at det ja skyldes for det første, at man ikke kunne godkende den kampagne, som nejsigerne førte. Man troede ikke på, hvad nejsigerne sagde, og derfor følte man, at der var nogen ræson i, at Danmark gjorde sådan. Det har jo også vist sig, at modstanderne fuldstændig har taget fejl. Ikke én af ulykkesprofetierne er gået i opfyldelse, de er slået fejl alle sammen.

Tag f. eks. en ting som »de riges klub«. Hvad er det, der er sket? Hvem er det, der er gået i spidsen for at anvise nye veje for u-landsforetagsomhed? U-landene har været skeptiske. De afrikanske lande har afvist at deltage i en lang række eksperimenter osv., men i EF, ved Loméaftalen, har man fundet en ny måde at gøre det på. Resultatet er, at de ni lande i EF har præsteret mere på det område end overhovedet nogen i hele verden. Sovjet kan gå hjem og skamme sig. Man har intet gjort. Man har forsømt det på det groveste ud over at skaffe sig nogle imperialistiske fordele et eller andet sted. Kina har vel af gode grunde ingenting gjort, for det er et u-land i sig selv, men USA har ikke gjort alverden. EF står stærkest i u-landsbilledet. Tag deroverfor, at modstanderne fortalte, at nu skulle vi spændes for nyimperialisternes vogn eller noget i den retning, alt sammen noget snak. Der er virkelig fundet en udvej, som Europa kan være stolt af.

Og så talen om stormagt. Det var det, jeg var inde på før. Før talte man om, at det var en stormagt, og nu taler man om, at de aldrig kan blive enige om at optræde i fællesskab. De to påstande har ikke meget med hinanden at gøre.

Så skulle vi oversvømmes af udenlandsk arbejdskraft, det var også noget af det, man prøvede at bilde folk ind. Det troede folk ikke på, og det havde de god grund til. Jeg ved ikke, om der er kommet en eller to italiennere, men det er da nok højden. De andre, der er her af udenlandsk arbejdskraft, er jo nogle, der kommer fra lande, der ikke har noget med EF at gøre, og de var her i forvejen og har ikke spor med dette at gøre. Det var også helt forkert.